కథా నిలయం
1563
శ్రీకాకుళం

షిఫాన్ సుందరి

అబ్బ! ఏం అందం...ఏం వయ్యారం... ఏం వంపులు ...ఏం సొంపులు...అంత లావూ కాదు- అంత సన్నం కాదు, విగ్రహానికి తగ్గ పొడుగు... ఆ కళ్ళల్లో- ఆ చిరుహాసంలో సొగసు ఉట్టిపడుతూ ఉంది. ఆ చేతి వేళ్ళు ఎంతో నాజూకుగా ఉన్నాయి. మిసమిసలాడే ఆ శరీరం! చీరె నెమ్మదిగా విప్పుతున్నాడు ఒక్కొక్క పొర. చేతిలో మరో చీరె ఉన్నది. చీర పూర్తిగా ఊడిపోతే బావుండదని తన చేతిలోని చీర అడ్డం పెట్టి- ఆ చీరె పూర్తిగా విప్పివేశాడు. లోపల తెల్లగా మెరుస్తున్న లంగా, చీరె విప్పుతుంటే ఆమె చెయ్యి అడ్డం పెట్టినట్లుగా ఉంది. భరత నాట్య భంగిమలో ఆ చేతులున్నాయి. విప్పిన చీరె కుప్పగా అవతల పడేశాడు. మరో అతను వచ్చి దాన్ని మడత పెడుతున్నాడు చీరె బొడ్డు కిందకు కట్టేడు. ఒక్కసారి చూశాడు. ఏమిటో తృప్తిగా లేదు. బొడ్డు క్రిందిభాగంనుండి ఇంకొంచెం కిందికి లాగాడు. కుచ్చెళ్ళు నాజూకుగా అమర్చాడు. ఒక్కసారి హాయిగా చూశాడు. తననుకున్నట్లుగానే కుదిరింది. చీరెకు మ్యాచ్ అయ్యే జాకెట్టు తీసుకున్నాడు. అంతకుముందు తొడిగి ఉన్న

జాకెట్టు నెమ్మదిగా విప్పుతున్నాడు, లోపల తెల్లటి బ్రా అవయవ సౌందర్యాన్ని ఉట్టిపడేట్టు చేస్తున్నది. తన నాజూకు చేతుల్తో వీపుమీద ఒకచేయి వేసి క్లిప్పులను పరిచేసి, ముడ తలున్న వైపు సర్ది, పమిట తీసి తన మీద వేసుకుని జాకెట్టు తొడిగేడు. అది పూర్తయిం తరువాత పమిట మళ్ళీ సర్దేసి ఒక్కసారి ఆమెను తడిమి చూశాడు. రెండడుగులు వెనక్కు వెళ్ళి మరొక్కసారి చూశాడు. అతని కళ్ళల్లో బోలెడంత తృప్తి ఉంది. బాగా కుదిరింది అనుకున్నాడు. ఆమె అతన్ని చూసి సన్నగా నవ్వీనవ్వనట్లుగా ఉంది.

యాదగిరికి ఈ చీరలు విప్పటం కట్టడం కొత్తేంకాదు నవీన్ సిల్కుప్యాలస్‌లో పదేళ్ళబట్టీ చేస్తున్న ఉద్యోగమే అది. షాపు తెరిచే సమయానికి ముందు షో కేస్‌లో ఉన్న ఆ విగ్రహాలకు కొత్త చీరెలు కడుతూనే ఉన్నాడు-విప్పుతునే ఉన్నాడు. అతని రోజువారీ కార్యక్రమంలో ఒక భాగం. షో కేస్‌లో ఎడమ వైపు మూడు కుడివైపు మూడు అందమైన విగ్రహాలున్నాయి. అవి ప్లాస్టర్ ఆఫ్ పారిస్‌తో చేసినవే అయినా వారిలో జీవకళ ఉట్టిపడుతూ ఉంటుంది. పండగలు వచ్చినపుడు పని తాకిడి ఎక్కువ అతనికి. షిఫాన్ చీరెలు, వెంకటగిరి, ధర్మవరం, బెంగుళూరు, పోచంపల్లి, గద్వాల్, మొదలగుగాగల ఎన్నో ఖరీదైన చీరెలు. లేటెస్ట్ డిజైన్స్, ప్యాషన్సగలవి. కట్టి విప్పుతూండడం అలవాటయి పోయింది. చిరెల సౌందర్యం, చీరెల్లోని మనుష్యుల సౌందర్యం బాగా ఆకళింపు చేసుకున్న వ్యక్తి యాదగిరి.

తనది ఎదుగూ బొదుగూ లేని "సేల్స్‌మన్" జీవితమే అయినా- రోజురోజుకూ పెరుగుతున్న ఫ్యాషన్స్‌తో మారుతున్న అందాల విలువలతో- రకరకాలుగా వస్తున్న వలువలతో యాదగిరి కూడా మానసికంగా ఎదిగినట్టే కన్పిస్తాడు, అందర్నీ ఆహ్వానించే ఆ చిరునవ్వే దానికి సాక్ష్యం! దాదాపు దక్షిణాది భాషలన్నీ అనర్గళంగా మాట్లాడగలడు. తన దగ్గరకువచ్చే కస్టమర్స్ అందరూ ఎక్కువ భాగం ఆడవాళ్ళే అవడంచేత - వాళ్ళ మనసు నొప్పించకుండా, వాళ్ళను మెప్పిస్తూ మాట్లాడ్డం- అందులో నేర్పరితనం-విసుగు లేకుండా ఎన్ని చీరలైనా విప్పివ వారికి చూపించడం...తను సన్నగా ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతూ అవతల వాళ్ళను నవ్వించడం- అదో కళగా అలవర్చుకున్నాడు యాదగిరి. ఎన్నో సంక్రాంతులు, దీపావళులు, ఉగాదులు చూశాడు. ప్రతి పండక్కీ- కొండంత మనిషిగా కన్పిస్తాడు. కొంచెం పెద్దవాళ్ళని మాతాజీ అంటాడు. వయసులో ఉన్న వాళ్ళను-చనువునుబట్టి బహెన్‌జీ అంటాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు కొంటెపిల్లలు కూడా ఆ షాపుకు రావడం కద్దు ... ఇద్దరు ముగ్గురు కలిసివస్తారు. ఏదో చిన్నగా మాట్లాడి వాళ్ళను నవ్విస్తాడు. ఆ నవ్వుల్లో తన నవ్వు కూడా వినిపించకుండా నవ్వుతాడు. ఏ మోడల్ చీర కావాలంటే ఆ చీర క్షణంలో చీరెల దొంతర్లోంచి తీసి ముందుంచి పరచి చూపిస్తాడు.

"ఈ చీర మీకు బాగుంటుంది. తీసుకువెళ్ళండి కట్టుకు చూడండి, మీకు నచ్చకపోతే తిప్పి పంపించండి, మరోటి

ఇస్తాను" అంటాడు ధారాళంగా. అట్లా మాట్లాడుతూ ఏదో విధంగా ఒప్పిస్తాడు. ధరదేముంది మీకు చీరెనచ్చితే చెప్పండి అంటాడు. అప్పుడప్పుడు సినిమాలు చూస్తాడు. ఊర్వశి చీరెలు. ఆరాధన చీరెలు, ప్రేమనగర్ చీరెలు అంటూ ఏవేవో పేర్లు చెప్తాడు. చీరెలుకొన్న తరువాత అవి అందంగా ప్యాక్ చేయించి... కారులో వచ్చిన వాళ్ళను కారుదాకా సాగనంపి వస్తాడు. మరీ ఖరీదైన చీరెలు కొనే వాళ్ళకు కోకో కోలా ఇప్పిస్తాడు. కూడా ఎవరైనా మగ వాళ్ళువస్తే వాళ్ళకు సిగరెట్టు ఆఫర్ చేసి తనే వాళ్ళకు సిగ రెట్టు వెలిగిస్తాడు. మరీ అందమైన అమ్మాయిలను- వాళ్ళకు బాధ కలిగించకుండా పొగుడుతాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు వాళ్ళ బుగ్గలు ఎర్రపడతాయి. అంత మంచివాడుగా కన్పడు తున్న యాదగిరికి ఒక్కొక్కప్పుడు చెడుకోరికలు కూడా వస్తుంటాయి. ఆకర్షణీయంగా అందంగా కన్పడు అమ్మాయికి ...తనే చీరెవిప్పి తనకు నచ్చిన చీరె కడ్తే బావుండునని పిస్తుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు అది సాధ్యపడే పనికాదని అతనికి తెలుసు...అయినా అయిడియా వస్తుంటుంది! అప్పుడప్పుడు తను వచ్చిన పదేళ్ళలోనూ ఆ షాపు ఎంతగానో ఎదిగింది. లక్షలమీద వ్యాపారం జరుగుతోంది. బోలెడు లాభాలు వస్తున్నాయి. ఆ షాపు యజమాని లక్ష్మీపూజ చేస్తూనే వున్నాడు. యజమాని పొట్ట-శరీరం కూడా అసహ్యం వేసేం తగా పెరిగింది. కూచుంటే లేవలేడు. లేస్తే హాయిగా కూర్చోలేడు. జరదాకిళ్ళీ నములుతూ లెక్కల పుస్తకాల్లో

తలమూర్చి ఉంటాడు. గల్లాపెట్టెలో నోట్ల వర్షం కురుస్తూనే ఉంటుంది. యాదగిరి సామర్థ్యాలవల్ల ఆ వర్షం జడివానగా మారి యజమానిని ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తున్నది.

ప్రతి దీపావళికి లక్ష్మీపూజ చేసి, యజమాని జమా ఖర్చుల లెక్కలు చూసుకున్న తరువాత యాదగిరికీ, అతని అసిస్టెంట్లకూ కొద్దిగా పండగ బహుమతి ఇవ్వటం రివాజు. ఇచ్చేది చాలా కొద్ది మొత్తమే అయినా యాదగిరి ఎంతో తృప్తిగా తీసుకుని భార్యకు అందచేసేవాడు. ఆమె ఒక సాదా చీరె కొనుక్కునేది. దాంతో పండగ వెళ్ళిపోయేది—

ఆ సంవత్సరం దీపావళి వ్యాపారం ముమ్మరంగా సాగుతోంది. చాలా ఖరీదైన చీరెలు కట్టేసు ఆ సుందరీమణులకు. ఆ చీరెలు, ఆ అందం చూసేటప్పటికీ ఓ రోజు యాదగిరికి నోరూరింది.

నా భార్య ఈ చీరె కట్టుకుంటే ఎంత బావుంటుందో అనుకున్నాడు. అది ఖరీదైన షిఫాన్ చీరె—

అందంగా లేనివాళ్ళకు కూడా అందాన్నిచ్చే చీరె అది. ఇంటి దగ్గర భార్యకి సుస్తీగావుంది. మంచానికి అంటుకుపోయి ఉన్నది. పసిపిల్లవాడు ఆ ఎముకలపోగును పీక్కుతింటున్నాడు పాలకోసం. తన ఇల్లు ఎక్కడో చార్మినార్ దగ్గర. సమీపంలో ఉన్న దవాఖానాకు తీసుకెళ్ళి మందిప్పించాడు. మందులకు కూడా తిరగబడే స్థితిలో ఉంది ఆమె.

యాదగిరి చిరునవ్వుతోనే చీరెలమ్ముతున్నాడు.

కొత్తసరుకు వచ్చిన కొద్దిక్షణాల్లోనే ఎగరకొట్టుకు పోతున్నారు.

యజమానిని పొద్దుట్నుంచే ఏదో అడగాలని ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నాడు. నోటమాట రావడంలేదు. అడిగి లేదనిపించుకోవడం ఇష్టంలేదు. అడక్కపోతే జరిగేటట్టులేదు. పెద్ద డాక్టరు దగ్గరకు తీసుకువెళ్ళి మంచి మందులిప్పించి ఆమె వ్యాధి త్వరగా నయంచేసి- ఆమెకో మంచి చీరకొని అది తనే కట్టాలని కోరిక. ఆ కోరిక కలిగినప్పుడల్లా అతడి మనస్సు పరవళ్ళు త్రొక్కేది. ధైర్యంచేసి అడగనే అడిగేడు రాత్రి షాపు మూసే సమయంలో...

అబ్బో అంత డబ్బే...అని ముఖం చిట్లించుకున్నాడు.

యజమాని చూపులు యాదగిరికి సూదుల్తో పొడిచినట్లుగా బాధ కల్గింది. ఆ బాధలోనే చిరునవ్వుతో వినయంగా తన అభిమానాన్నంతా చంపుకుని మళ్ళీ హెచ్చరించాడు. చాలా అవసరం. ఈ సమయంలో మీరు కాకపోతే ఎవరు ఆదుకుంటారు?" అన్నాడు.

తను మామూలుగా ఇచ్చే పండుగ ఈనామ్ కాకుండా రెండు వందలకు ఒప్పుకున్నాడు యజమాని. దానికి కొన్ని షరతులు పెట్టేడు. వడ్డీతో కలిపి నెలనెలా జీతంలో తీర్చేట్టుగా. ఆరు మాసాల గడువు. యాదగిరి ఎగిరి గంతేసి సరేనన్నాడు.

* * *

డబ్బు చేతికొచ్చింది. క్షణంలో పిచ్చెత్తినట్లయింది ఎన్నో ఆలోచనలు ఎన్నో ఖర్చులు! అనుకోనివి కొన్ని, అను

ఖున్నవి కొన్ని ఎదురు చూస్తున్నాయి. అన్నిటికన్నా ముఖ్యం భార్య ఆరోగ్యం, మంచానికి అంటుకుపోయి వుంది. కొద్దిగా తీర్చవలసిన అప్పులున్నాయి. బయట తన సైకిలు తనకన్నా ముసలిదై పోతున్నది. రెండు చక్రాలకు రెండు టైర్లుకొనాలి. లైటు పెట్టించాలి. వెనకాల క్యారియర్ పెట్టించాలి. కూర్చుండే సీటు సాంతం చిరుగుపట్టింది. చార్మినార్ నుండి అబిడ్స్‌కు సైకిలు తొక్కుతుంటే చాలా బాధగా ఉంది. సైకిలు సరిగా లేకపోవడం చేత అన్ని రిపేర్లు చేయించి రంగు వేయిస్తే కొత్త సైకిలల్లే ఉంటుంది. రాజాలాగా సైకిలు తొక్కొచ్చు. పిల్లలకు బట్టలు కొనాలి. తనూ కొనుక్కో-వాలి. ఈసారి భార్యకు ఖరీదైన చీరెకొనాలి. ఇంటి అద్దె మూణ్ణెల్లు బకాయి పడ్డది. ఇన్ని ఖర్చుల్లో ఏది ముందు ఏది తర్వాత బళ్ళోకి వెళ్ళే పిల్లవాడికి మంచికలం కొనాలి.

క్రితంరోజు సాయంత్రం మరీ అందమైన అమ్మాయికి ఖరీదైన షిఫాన్ చీరె షాపులో అమ్మేడు. ఆ అమ్మాయి అందానికి రెండుకళ్ళు సరిపోవు అనుకున్నాడు. చీరెలు చూపించే నెపంతో ఆ అమ్మాయిని చాలాసేపు ఉంచేశాడు. కనీసం ఓ పాతిక చీరెలన్నా చూపించి ఉంటాడు. చివరికో షిఫాన్ చీరె సెలక్టు చేసింది. ప్యాక్ చేసి నవ్వుకుంటూ తీసుకుని పర్సులోంచి డబ్బుతీసి ఇచ్చింది. ఆ డబ్బును యజమానికి అందచేసి- ఆ అందం తన స్వంతమైతే బావుండు ననుకున్నాడు.

నా పిచ్చిగానీ నా కెందుకంత అందం అనుకున్నాడు. ప్రతి ప్రశ్నకూ తనే సమాధానం చెప్పుకుంటాడు.

సైకిలుమీద వెళ్తున్నంతసేపు ఇవే ఆలోచనలు.

యజమాని ఖరీదైన విస్కీ తాగుతాడు. స్కాచ్ విస్కీ చాలా బావుంటుందట! స్నేహితుల్తో ఎప్పుడూ పెద్ద పెద్ద "బార్స్"కు వెళ్తాడు. నేనూ ఒక్కసారి తాగిచూస్తే బావుండు ఎలా ఉంటుందో! తాగితే స్వర్గానికి వెళ్ళినట్టే ఉంటుందట. ఎవరో చెప్పగా విన్నాడు. దారిలో అందమైన రామక్రిష్ణా థియేటర్. గొప్ప ఇంగ్లీషు పిక్చర్ నడుస్తోంది. గోడల కతికించిన బొమ్మలు అందంగా ఉన్నాయి. గుడ్డలు ఉండీ వుండనట్టుగా ఉన్నాయి. థియేటర్ దగ్గర రిక్షాలూ, సైకిళ్ళూ, స్కూటర్లూ, కార్లూ బోలెడున్నాయి. జనం గుంపులు గుంపులుగా ఉన్నారు. గుంపులో జొరపడి టిక్కెట్టు కొనుక్కుని సినిమాకు వెళ్దామనుకున్నాడు. మంచాన అంటుకునివున్న పెళ్ళాం కళ్ళల్లో మెదిలింది. ఇంటికి త్వరగా వెళ్ళాలి. తనకోసం ఎదురుచూస్తూ వుంటుంది. మూతలు పడుతున్న కళ్ళతో పసివాడు పాలురాక ఏడుస్తూ ఉంటాడు. దారిలో మంచి పాలడబ్బా కొనాలి.

సైకిలు పోతూనేవుంది దూసుకుపోయే కార్లనూ, స్కూటర్లనూ తప్పించుకుని ఒరిగి పక్కగా తొక్కుతున్నాడు. జేబులో నోట్లు బరువుగా ఉన్నాయి.

ఆరోజు బాగా అలసినట్లు కన్పిస్తున్నాడు యాదగిరి.

జీవితాన్ని తొక్కలేక తొక్కుతున్నాడు-అది బాగా నలిగిన సైకిల్, చలిరోజులు వస్తున్నాయి.

తోవలో రోడ్డంతా దేదీప్యమానంగా ట్యూబ్ లైట్లతో వెలిగిపోతోంది- బాధపడుతూ రోడ్డుమీద పోయే వాళ్ళతో మీా ఖర్మ అంటూ.

ఎదురుగా పెద్దపెద్ద బోర్డులమీాద ఎడ్వర్టయిజ్ మెంట్లు.

అది మనిషంత బొమ్మ, అందమైన అమ్మాయి ఆద మరచి నీలంరంగు మెత్తని వులెన్ రగ్ లో నిద్రపోతోంది. కొంపదీసి షిఫాన్ సుందరి కాదుకదా ... ఆ మెత్తని రగ్గు సౌఖ్యం- వెచ్చని చలి సౌఖ్యం తనకూ- తన భార్యకూ ఉండకూడదూ!

కనపడే ఖర్చుల్లో రగ్గుకూడా జొరబడింది. మంచిదీ తనకు కావలసిందీ అయితే అరవయి రూపాయలుంటుంది. తనకున్న డబ్బులో ఎన్నని కొనగలడు? ఎన్నికొనాలి!

సైకిలు బరువుగా తొక్కుతున్నాడు. వెనకాల షిఫాన్ సుందరి కూర్చుని ఉంది. తనను రెండు చేతుల్తోనూ కావలించుకుని మరీ కూర్చుంది. రోడ్డు కొంచెంసేపు పల్లం- కొంచెంసేపు మరీ ఎత్తు- కొంత సుఖంగానే ఉన్నట్టుగానే ఉంది అనుకున్నాడు. తన పెళ్ళాం ఎప్పుడూ రోగంతో మూలుగుతూ ఎందుకుండాలి. అన్న ప్రశ్న ట్రాఫిక్ సిగ్నల్ ఎర్రలైటులా ఎదురయింది. ఎర్రలైటు కనపడగానే ఆగి పోయేడు. అలసి రొప్పుతున్నాడు - ఆగి ఆయాసపడుతున్నాడు.

పక్కనున్న కిల్లీ బడ్డీకి వెళ్ళి ఖరీదైన సిగరెట్లు ప్యాకెట్

కొన్నాడు. ఒకసోడా తాగేడు. త్రేణుపు వచ్చింది. శరీరం తేలిక పడినట్లయింది.

సుఖం కావాలి ... సుఖం ... సుఖం అని జేబులోని డబ్బు అరుస్తోంది. మరో నాలుగు అడుగులు వేస్తే సారా దుకాణం, అక్కడ ముంతలు, సీసాలు...జనం ... అరుపులు ...నవ్వులు...అది పక్కసందులో ఉంది సైకిల్ తనెలా చెప్తే అలా వింటుంది తనకు బానిస. నీ ఇష్టం బాబూ నేనేం చెప్పగలను అని అటే దారి తీసింది–

ముంతలక్కర్లేదు. మామూలు సీసాలక్కర్లేదు ఓ మోస్తరు ఖరీదైన సీసా పుచ్చుకున్నాడు. ఆ సుఖాన్ని మన సారా గొంతులో పోస్తున్నాడు. అబ్బ! ఎంత హాయి...మరో సీసా...అబ్బ ఏం ఆనందం మరోసీసా! ఖాళీసీసా నిర్లక్ష్యంగా అవతల పారేశాడు. వత్తి నాటుసరుకు...ఛీ...అయినా మళ్ళీ మరోసీసా...మిరపకాయ బజ్జీలు తిన్నాడు. నోరు తన జీవితంలా మండింది. పకోడీలు తిన్నాడు. విసిరేసిన ఖాళీసీసాల్లో ఒకటి ఎవరికో తగిలింది.

దొంగనాయాల...అన్నాడు అవతలవాడు. మీదిమీదికి వచ్చేడు. ఒకళ్ళకిద్దరు. ఇద్దరికి ముగ్గురు. జనం గూడేరు. యాదగిరిని కొట్టలేదు. కొట్టినంత పనిచేశారు. సీసాలు. ముంతలు యుద్ధానికి వచ్చేయి- బూతులు బండ బూతులు తిట్టుకున్నారు మిరపకాయబజ్జీలు తింటూ...

పావుగంటసేపు హడావుడి జరిగింది.

ఖాళీ సీసాలు- విరిగిన ముంతలు విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నాయి.

నిషా దిగింది.

కోపం తగ్గింది.

తాపం పరితపించింది.

గుంపులోంచి, జనంలోంచి, నిషా తగ్గని మనుషుల్లోంచి తప్పించుకుని బయటపడ్డాడు.

సైకిల్ యాదగిరి కోసం నిరీక్షిస్తోంది- ఇంటి దగ్గర మంచాన్నంటుకుని ఉన్న భార్యలా...

అమ్మో... నేనేం పనిచేశాను...అనుకున్నాడు.

మళ్ళీ జీవితాన్ని తొక్కుకుంటూ బయలుదేరాడు. ఇల్లు దగ్గరపడుతున్నకొద్దీ ఆరాటం ఎక్కువవుతోంది. ఇల్లు ఎంతసేపు రాకుండా ఉంటుంది గనుక- వచ్చింది. ఇంటికి వెళ్ళి భార్యను ఓదార్చాలి. పక్కన పడుకోవాలి. దగ్గరకు తీసుకోవాలి. ఉక్కిరి బిక్కిరి చేయాలి. చీరకొనే సంగతి, డబ్బు దొరికిన సంగతీ...కష్టాలు గట్టెక్కే సంగతి చెప్పాలి. దగ్గరకు తీసుకుంటే- ఆ ఎముకలపోగు తన బలానికీ తన ప్రేమకూ తట్టుకోలేదు. చాలా జాగ్రత్తగా వుండాలి. నిషా ఏదో జ్ఞాపకం చేస్తోంది. శనిదేవత రథచక్రంలా తిరిగిన సైకిలు చక్రాలు వాకిట్లో మూలుగుతున్నాయి. ఇంట్లో పిల్లలందరూ నిద్ర పోతున్నారు. మర్నాడు ఓ మోస్తరు ఖరీదులో షిఫాన్ చీర కొనాలి భార్యకు. పండగనాడు అది తనే కట్టాలి. చీరె జాకెట్టు విప్పుతుంటే సిగ్గుపడుతుంది. సిగ్గెందుకని ఆ చీర పొరలు పొరలుగా తనే విప్పుతాడు. ఎదురుగా నిల్చుని కొత్తచీర తనే కడ్తాడు. బొడ్డుకిందకు బాగా కిందకు గుంజి

మరీ కట్టాడు. చీరెతోపాటు జాకెట్టు బ్రా కూడా కొంటాడు. బోలెడు డబ్బుంది.

దగ్గరకువెళ్ళి నెమ్మదిగా పలకరించాడు.

ఆమె సన్నగానవ్వి మెల్లగా మూలిగింది. పక్కన చేరేడు. దగ్లరకు తీసుకున్నాడు.

అబ్బ! కంపు...అని దూరంగా జరిగింది.

తాగడం తప్పే...ఏదో పొరపాటయింది...ఇవ్వాళ త్రాగాలనిపించింది. మరేంలేదు. ఇంకా దగ్గరకు తీసుకున్నాడు ఆ ఎముకల పోగు గువ్వలా యాదగిరిలో ఇమిడిపోయింది.

భోజనానికి ఉపక్రమించాడు.

ఇంకా తూలుడు తగ్గలేదు.

అవు రావురుమని- ఆ కారం- ఆ పచ్చడి - ఆవకాయ.

ఇంకా ఎన్నో-

అసలే నిషా-

భోజనం చేసిం తరువాత అగ్నికి ఆజ్యం తోడైనట్లుగా ఉంది యాదగిరికి. మత్తు ఎక్కువైంది.

నే కట్టినట్లు ఎవడు కట్టగలడు చీరె - నాయాల అన్నాడు త్రేపుతూ.

భోజనం సుఖం- నిషా సుఖం- డబ్బు సుఖం- కోరికలు తీరబోతున్న సుఖం - అతన్ని చుట్టుముట్టినయి - మజాలో మస్తిష్కం పని చెయ్యటం మానేసింది-

ఆమె దగ్గరకు చేరాడు. దగ్గరకు తీసుకున్నాడు.

ఆ చీరలో నిన్ను చూడాలి. నీ అందం చూడాలి. ఆ చీర నేను కట్టాలి. ఆ చీరలో నీ అందం ముందు అంతా బలాదూర్...నిన్ను సైకిల్ మీద కూర్చోబెట్టుకుని ఊరంతా తిప్పుతాను. అందమైన అమ్మాయిలందరూ తల వంచుకోవాలి...ఏవేవో మాట్లాడుతున్నాడు.

ఆమె సన్నగా మూలుగుతూ...

అబ్బ వేరే పడుకుందురూ...అంటోంది...

షిఫాన్ చీర మజా నీకేం తెలుసులే అంటూ ఇంకా దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. ఎముకలు గుచ్చుకుంటూన్నై... కొంచెం చిరు చలి... మత్తులో యాదగిరి- మైకంలో మానవుడు కన్పించలేదు అతనిలో. ఆమెనే కప్పుకున్నాడు- ఆమె ఉక్కిరి బిక్కిరైంది- గిలగిలమంది- అతనిలో ఒదిగిపోయింది.

మన కష్టాలు గట్టెక్కినై...ఇదిగో నీ డబ్బు...అంటూ జేబులోంచి నోట్లుతీసేడు...ఆమె అతనివైపు చూస్తున్నట్లుగా లేదు...

రేపు రాత్రికి షిఫాన్ చీర తెస్తాను. నా వైపు చూడు. నిన్నే... ఈ డబ్బుచూడు ... చూడమంటే చూడవేం ... పోనీ నన్ను చూడు...

ఆమె చూడటంలేదు. ఉలకలేదు పలకలేదు.

నిన్నేనే అని పెద్దగా కేకవేశాడు.

కౌగిలిలోంచి విడిపోయిన ఆమెను మళ్ళీ కౌగిలించు

కుందామని చేతులలో దగ్గరకు తీసుకోబోయాడు. కదలిక లేదు. కాళ్ళు పెనవేసుకుని ఉన్నై. ఆమె శరీరం చల్లగా తగిలింది...

అమ్మో...అని భోరుమని బావురుమన్నాడు. ఆమె మీదపడి- చేతిలోని నోట్లు విలవిల తన్నుకుని- బయటపడి ఆమె ముఖాన్ని, ఊడిపోయిన చీరలోని శరీరాన్ని కప్పేసినై ...

(ఆంధ్రజ్యోతి వార పత్రిక)

...()...